

TENZORVÁLTOZÓS FÜGGVÉNYEK DIFFERENCIÁLÁSA

Írta: MOLNÁR FERENC*

1. A másodrendű tenzorok tulajdonságainak vizsgálata során a vektoranalízis jól ismert skalár-, ill. vektorváltozós függvényein túlmenően fellépnek újfajta, tenzorváltozós függvények: az $y=f(\mathbf{X})$ *skalár-tenzor* és az $\mathbf{y}=\mathbf{f}(\mathbf{X})$ *vektor-tenzor függvény*. Ilyenek például a változó \mathbf{X} másodrendű tenzor skalárinvariánsai, vektorinvariánsa, abszolút értéke. Az alábbiakban a másodrendű és harmadrendű tenzorok tulajdonságaira¹ támaszkodva az említett tenzorváltozós függvények differenciálásának direkt tárgyalásával foglalkozunk.

A tenzorváltozós függvények deriváltjának a skalár- és vektorváltozós függvények deriváltjának mintájára történő értelmezéséhez szükségünk van a homogén lineáris skalár-tenzor és vektor-tenzor függvény fogalmára.

Az $y=f(\mathbf{X})$, ill. $\mathbf{y}=\mathbf{f}(\mathbf{X})$ függvényt *homogén lineárisnak* mondjuk, ha

$$(1) \quad f(c_1\mathbf{X}_1 + c_2\mathbf{X}_2) = c_1f(\mathbf{X}_1) + c_2f(\mathbf{X}_2),$$

ill.

$$(2) \quad \mathbf{f}(c_1\mathbf{X}_1 + c_2\mathbf{X}_2) = c_1\mathbf{f}(\mathbf{X}_1) + c_2\mathbf{f}(\mathbf{X}_2),$$

ahol \mathbf{X}_1 és \mathbf{X}_2 és az \mathbf{X} tenzorváltozó tetszőleges értékei, c_1 és c_2 tetszőleges skalárok. A fenti definíciókból egyszerűen adódik a következő tétel:

1. TÉTEL. Az $y=f(\mathbf{X})$, ill. $\mathbf{y}=\mathbf{f}(\mathbf{X})$ függvény akkor és csak akkor homogén lineáris, ha $y=\mathbf{A}\bullet\mathbf{X}$, ill. $\mathbf{y}=\mathcal{A}\bullet\mathbf{X}$, ahol \mathbf{A} , ill. \mathcal{A} rögzített másodrendű, ill. harmadrendű tenzor.²

BIZONYÍTÁS. Az $\mathbf{A}\bullet\mathbf{X}$ és $\mathcal{A}\bullet\mathbf{X}$ szorzatok \mathbf{X} -nek nyilván homogén lineáris függvényei. Ha viszont $y=f(\mathbf{X})$, ill. $\mathbf{y}=\mathbf{f}(\mathbf{X})$ homogén lineáris, akkor (1), ill. (2) alapján az \mathbf{X} tenzor $x_k(x_{ik})$ ($i, k=1, 2, 3$) vektorkomponenseire és a derékszögű koordináta-rendszert meghatározó $\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3$ egységvektorra

$$f(\mathbf{X}) = f\left(\sum_{k=1}^3 x_k \circ \mathbf{e}_k\right) = \sum_{i,k=1}^3 x_{ik} f(\mathbf{e}_i \circ \mathbf{e}_k),$$

ill.

$$\mathbf{f}(\mathbf{X}) = \mathbf{f}\left(\sum_{k=1}^3 x_k \circ \mathbf{e}_k\right) = \sum_{i,k=1}^3 x_{ik} \mathbf{f}(\mathbf{e}_i \circ \mathbf{e}_k).$$

* A szerző 1962. jan. 18-án 29 éves korában elhunyt. Korai eltávoztával a tudomány reményteljes kutatót veszített. Szerkesztőség.

¹ L. pl. [1].

² $\mathbf{A}\bullet\mathbf{X} = s_1(\mathbf{A}\bullet\mathbf{X})$ az \mathbf{A} és \mathbf{X} tenzorok *belső* vagy *skaláris szorzata*, $\mathcal{A}\bullet\mathbf{X} = v_1(\mathcal{A}\bullet\mathbf{X})$ az \mathcal{A} és \mathbf{X} tenzorok (elsőrendű) *belső szorzata*. L. [1], (1.38), ill. (5.50).

Innen, felhasználva az

$$\mathbf{A} \bullet \mathbf{X} = \sum_{k=1}^3 a_{ik} x_{ik}, \quad \text{ill.} \quad \mathcal{A} \bullet \mathbf{X} = \sum_{k=1}^3 \mathbf{a}_{ik} x_{ik}$$

formulákat (ahol a_{ik} ($i, k = 1, 2, 3$) az \mathbf{A} másodrendű tenzor skalárkomponensei, \mathbf{a}_{ik} ($i, k = 1, 2, 3$) az \mathcal{A} harmadrendű tenzor vektorkomponensei)³, kapjuk, hogy az

$$a_{ik} = f(\mathbf{e}_i \circ \mathbf{e}_k), \quad \text{ill.} \quad \mathbf{a}_{ik} = \mathbf{f}(\mathbf{e}_i \circ \mathbf{e}_k) \quad (i, k = 1, 2, 3)$$

komponensekkel meghatározott \mathbf{A} , ill. \mathcal{A} tenzorral állításunk teljesül.

2. A következőkben — a most bizonyított tételre támaszkodva — a skalár- és vektorváltozós függvények mintájára⁴ értelmezzük a tárgyalt tenzorváltozós függvények deriváltját.

Az $y = f(\mathbf{X})$, ill. $\mathbf{y} = \mathbf{f}(\mathbf{X})$ függvényt *differenciálhatónak* mondjuk az \mathbf{X}_0 helyen, ha — $\Delta \mathbf{X}$ -szel jelölve \mathbf{X} -nek \mathbf{X}_0 -ból kiinduló tetszőleges megváltozását — van olyan \mathbf{D} és \mathbf{E} másodrendű, ill. \mathfrak{D} és \mathfrak{E} harmadrendű tenzor, hogy $f(\mathbf{X})$, ill. $\mathbf{f}(\mathbf{X})$ megfelelő megváltozására

$$(3) \quad \Delta f = \mathbf{D} \bullet \Delta \mathbf{X} + \mathbf{E}(\Delta \mathbf{X}) \bullet \Delta \mathbf{X},$$

ill.

$$(4) \quad \Delta \mathbf{f} = \mathfrak{D} \bullet \Delta \mathbf{X} + \mathfrak{E}(\Delta \mathbf{X}) \bullet \Delta \mathbf{X},$$

ahol $\mathbf{E}(\Delta \mathbf{X}) \rightarrow \mathbf{O}$, ill. $\mathfrak{E}(\Delta \mathbf{X}) \rightarrow \mathcal{O}$, midőn $\Delta \mathbf{X} \rightarrow \mathbf{O}$, \mathbf{D} , ill. \mathfrak{D} az $y = f(\mathbf{X})$, ill. $\mathbf{y} = \mathbf{f}(\mathbf{X})$

függvény *deriváltja*. Jelölés: $\mathbf{D} = \frac{df}{d\mathbf{X}} = \mathbf{f}'$, ill. $\mathfrak{D} = \frac{d\mathbf{f}}{d\mathbf{X}} = \mathbf{f}'$.

Az így definiált deriváltak *egyértelműsége* könnyen igazolható. Ha ugyanis \mathbf{D}_1 és \mathbf{D}_2 , ill. \mathfrak{D}_1 és \mathfrak{D}_2 kielégítik a (3), ill. (4) alatti összefüggéseket, akkor $\Delta \mathbf{X} = \Delta x(\mathbf{e} \circ \mathbf{f})$ választása esetén (ahol \mathbf{e} és \mathbf{f} tetszőleges egységvektorok) a tetszőleges \mathbf{a} és \mathbf{b} vektorokra fennálló⁵

$$(5) \quad \mathbf{A} \bullet (\mathbf{a} \circ \mathbf{b}) = (\mathbf{A}\mathbf{b})\mathbf{a},$$

ill.

$$(6) \quad \mathcal{A} \bullet (\mathbf{a} \circ \mathbf{b}) = (\mathcal{A}\mathbf{b})\mathbf{a}$$

összefüggés alapján kapjuk, hogy

$$[(\mathbf{D}_1 - \mathbf{D}_2)\mathbf{f}]\mathbf{e} = 0, \quad \text{ill.} \quad [(\mathfrak{D}_1 - \mathfrak{D}_2)\mathbf{f}]\mathbf{e} = 0,$$

³ L. [1], (1.40), ill. (5.51).

⁴ Vö. [2], 49; [3], 110, 212, 431 és 552.

⁵ (5) igazolása:

$$\mathbf{A} \bullet (\mathbf{a} \circ \mathbf{b}) = s_1 [\mathbf{A}^*(\mathbf{a} \circ \mathbf{b})] = s_1 (\mathbf{A}^* \mathbf{a} \circ \mathbf{b}) = (\mathbf{A}^* \mathbf{a}) \circ \mathbf{b} = (\mathbf{A}\mathbf{b})\mathbf{a}$$

([1], (1.3) és (1.33) felhasználásával).

(6) igazolása:

$$\mathcal{A} \bullet (\mathbf{a} \circ \mathbf{b}) = v_1 [\mathcal{A}^* \circ (\mathbf{a} \circ \mathbf{b})] = v_1 (\mathcal{A}^* \mathbf{a} \circ \mathbf{b}) = (\mathcal{A}^* \mathbf{a}) \circ \mathbf{b} = (\mathcal{A}\mathbf{b})\mathbf{a}$$

(az [1], (2.3) alapján könnyen igazolható $\mathcal{A} \circ (\mathbf{u} \circ \mathbf{v}) = \mathcal{A}\mathbf{u} \circ \mathbf{v}$ összefüggés, továbbá [1], (5.44) és (4.1) felhasználásával).

ahonnan már következik, hogy

$$\mathbf{D}_1 = \mathbf{D}_2, \text{ ill. } \mathfrak{D}_1 = \mathfrak{D}_2.$$

A vektorváltozós függvények iránymenti deriváltjának fogalma a következőképpen általánosítható tenzorváltozós függvényekre:

Ha $\mathbf{X} = \mathbf{x} \circ \mathbf{e}$, ahol \mathbf{e} rögzített egységvektor, akkor $y = f(\mathbf{X})$ és $\mathbf{y} = \mathbf{f}(\mathbf{X})$ az \mathbf{x} vektorváltozó függvényeinek tekinthetők. Az így kapott $y = f(\mathbf{x})$ és $\mathbf{y} = \mathbf{f}(\mathbf{x})$ függvények deriváltjait az eredeti tenzorváltozós függvények \mathbf{e} irányú *iránymenti deriváltjainak* nevezzük.

A deriváltak (3), ill. (4) alatti definíciójából $\Delta \mathbf{X} = \Delta \mathbf{x} \circ \mathbf{e}$ helyettesítéssel és (5), ill. (6) felhasználásával kapjuk, hogy

$$\Delta f = (\mathbf{D}\mathbf{e})\Delta \mathbf{x} + (\mathbf{E}\mathbf{e})\Delta \mathbf{x},$$

ill.

$$\Delta \mathbf{f} = (\mathfrak{D}\mathbf{e})\Delta \mathbf{x} + (\mathfrak{E}\mathbf{e})\Delta \mathbf{x},$$

ahol $\mathbf{E}\mathbf{e} \rightarrow \mathbf{0}$, ill. $\mathfrak{E}\mathbf{e} \rightarrow \mathbf{0}$, midőn $\Delta \mathbf{x} \rightarrow \mathbf{0}$. Innen az iránymenti deriváltak:

$$(7) \quad \frac{df}{d\mathbf{x}} = \mathbf{D}\mathbf{e}, \text{ ill. } \frac{d\mathbf{f}}{d\mathbf{x}} = \mathfrak{D}\mathbf{e}.$$

(7) alapján a \mathbf{D} , ill. \mathfrak{D} derivált komponensei:

$$(8) \quad \mathbf{d}_k = \mathbf{D}\mathbf{e}_k = \frac{\partial \mathbf{f}}{\partial \mathbf{x}_k}, \quad d_{jk} = \mathbf{e}_j \mathbf{D}\mathbf{e}_k = \frac{\partial \mathbf{f}}{\partial x_{jk}},$$

ill.

$$(9) \quad \mathbf{D}_k = \mathfrak{D}\mathbf{e}_k = \frac{\partial \mathbf{f}}{\partial \mathbf{x}_k}, \quad \mathbf{d}_{jk} = (\mathfrak{D}\mathbf{e}_k)\mathbf{e}_j = \frac{\partial \mathbf{f}}{\partial x_{jk}}, \quad d_{ijk} = \mathbf{e}_i (\mathfrak{D}\mathbf{e}_k)\mathbf{e}_j = \frac{\partial f_i}{\partial x_{jk}}.$$

Bevezetve a $\nabla \left(\frac{\partial}{\partial x_{jk}} \right)$ szimbolikus másodrendű *nabla tenzort*, (8), ill. (9) felhasználásával egyszerűen következik, hogy

$$\mathbf{D} = \nabla f, \text{ ill. } \mathfrak{D} = \mathbf{f} \circ \nabla.^6$$

3. A deriváltak definíciója alapján egyszerűen bizonyíthatók a következő *differenciálási szabályok*:

$$(10) \quad (\mathbf{u} + \mathbf{v})' = \mathbf{u}' + \mathbf{v}', \quad (\mathbf{u} \cdot \mathbf{v})' = \mathbf{u}' \cdot \mathbf{v} + \mathbf{u} \cdot \mathbf{v}',$$

$$(11) \quad (\mathbf{u}\mathbf{v})' = \mathbf{u}\mathbf{v}' + \mathbf{v}\mathbf{u}',$$

$$(12) \quad (\mathbf{u}\mathbf{v})' = \mathbf{u}\mathbf{v}' + \mathbf{v} \circ \mathbf{u}',$$

$$(13) \quad (\mathbf{u}\mathbf{v})' = \mathbf{u}\mathbf{v}' + \mathbf{v}\mathbf{u}',$$

$$(14) \quad (\mathbf{u} \times \mathbf{v})' = \mathbf{u} \times \mathbf{v}' - \mathbf{v} \times \mathbf{u}',$$

⁶ Ui. $[(\mathbf{f} \circ \nabla)\mathbf{e}_k]\mathbf{e}_j = (\mathbf{f} \circ \nabla \mathbf{e}_k)\mathbf{e}_j = \mathbf{f}(\mathbf{e}_j \nabla \mathbf{e}_k) = \frac{\partial \mathbf{f}}{\partial x_{jk}} = d_{jk} \quad (j, k = 1, 2, 3) \quad (\text{v.ö. [1], (2.2.)})$

ahol $u(\mathbf{X})$, $v(\mathbf{X})$, $u(\mathbf{X})$, $v(\mathbf{X})$ differenciálható függvények.⁷ Továbbá, ha $f(\mathbf{X})$, $\mathbf{f}(\mathbf{X})$ és $\mathbf{X}(t)$ differenciálhatók, akkor $f(\mathbf{X}(t))$ és $\mathbf{f}(\mathbf{X}(t))$ is differenciálhatók és

$$(15) \quad \frac{df}{dt} = \frac{df}{d\mathbf{X}} \bullet \frac{d\mathbf{X}}{dt} \quad \frac{d\mathbf{f}}{dt} = \frac{d\mathbf{f}}{d\mathbf{X}} \bullet \frac{d\mathbf{X}}{dt}.$$

4. Az $y=f(\mathbf{X})$ függvény differenciálhatóságából nyilvánvalóan következik az \mathbf{x}_k ($k=1, 2, 3$) vektorkomponensek és az x_{jk} ($j, k=1, 2, 3$) skalárkomponensek szerinti parciális differenciálhatósága. A differenciálhatóságra vonatkozólag elegendő feltételt ad a következő tétel:

2. TÉTEL. Ha az $y=f(\mathbf{X})$ függvény parciálisan differenciálható az \mathbf{X} tenzor \mathbf{x}_k , ill. x_{jk} ($j, k=1, 2, 3$) komponensei szerint, és ezek a parciális deriváltak az \mathbf{X}_0 helyen folytonosak, akkor $y=f(\mathbf{X})$ is differenciálható az \mathbf{X}_0 helyen és deriváltja a $\mathbf{d}_k = \frac{\partial f}{\partial \mathbf{x}_k}$, ill. $d_{jk} = \frac{\partial f}{\partial x_{jk}}$ komponensekkel meghatározott \mathbf{D} tenzor.

BIZONYÍTÁS. Felbontva az $y=f(\mathbf{X})$ függvény Δf megváltozását az $\mathbf{x}_k \circ \mathbf{e}_k$, ill. $x_{jk}(\mathbf{e}_j \circ \mathbf{e}_k)$ ($j, k=1, 2, 3$) „irányú” megváltozások összegére és felhasználva a skalárvektor, ill. skalár-skalár függvényekre vonatkozó középértéktételt, továbbá az

$$\mathbf{A} \bullet \mathbf{B} = \sum_{k=1}^3 \mathbf{a}_k \mathbf{b}_k = \sum_{j,k=1}^3 a_{jk} b_{jk}$$

összefüggést,⁸ kapjuk, hogy

$$\Delta f = \sum_{k=1}^3 \Delta f_k = \sum_{k=1}^3 \frac{\partial f}{\partial \mathbf{x}_k} \Delta \mathbf{x}_k + \sum_{k=1}^3 \varepsilon_k \Delta \mathbf{x}_k = \mathbf{D} \bullet \Delta \mathbf{X} = \mathbf{E} \bullet \Delta \mathbf{X},$$

ill.

$$\Delta f = \sum_{j,k=1}^3 \Delta f_{jk} = \sum_{j,k=1}^3 \frac{\partial f}{\partial x_{jk}} \Delta x_{jk} + \sum_{j,k=1}^3 \varepsilon_{jk} \Delta x_{jk} = \mathbf{D} \bullet \Delta \mathbf{X} + \mathbf{E} \bullet \Delta \mathbf{X},$$

ahol \mathbf{E} az ε_k , ill. ε_{jk} ($j, k=1, 2, 3$) komponensekkel meghatározott tenzor, és így a $\frac{\partial f}{\partial \mathbf{x}_k}$, ill. $\frac{\partial f}{\partial x_{jk}}$ ($j, k=1, 2, 3$) parciális deriváltak folytonossága miatt $\mathbf{E} \rightarrow \mathbf{O}$, midőn $\Delta \mathbf{X} \rightarrow \mathbf{O}$. A kapott összefüggésekből (3) alapján állításunk közvetlenül leolvasható.

Az $y=f(\mathbf{X})$ függvény differenciálhatóságára vonatkozólag (10), (12), (13), valamint [1], (4.10) és (4.33) felhasználásával egyszerűen adódik a következő tétel:

⁷ (12), (13), ill. (14) bizonyításánál felhasználjuk a könnyen igazolható

$$(\mathbf{A} \bullet \mathbf{B})\mathbf{c} = (\mathbf{c} \circ \mathbf{A}) \bullet \mathbf{B}, \quad \mathbf{c}(\mathcal{C} \bullet \mathbf{B}) = (\mathbf{c}\mathcal{C}) \bullet \mathbf{B},$$

ill.

$$\mathbf{c} \times (\mathcal{C} \bullet \mathbf{B}) = (\mathbf{c} \times \mathcal{C}) \bullet \mathbf{B}$$

összefüggéseket. (Vö. [1], (4.31), (5.45); (5.4), (4.10), (4.20); ill. (4.36), (5.47).)

⁸ L. [1], (1.40).

3. TÉTEL. Az $y=f(\mathbf{X})$ függvény akkor és csak akkor differenciálható, ha az $y_i=f_i(\mathbf{X})$ ($i=1, 2, 3$) függvények differenciálhatók és

$$\frac{dy_i}{d\mathbf{X}} (*\mathcal{D})^* \mathbf{e}_i \quad (i=1, 2, 3).$$

5. Skalár-tenzor függvények körében érvényes a skalár-vektor függvényekre vonatkozó középértéktétel következő analogonja:

4. TÉTEL. Ha $y=f(\mathbf{X})$ az $\mathbf{X}=\mathbf{X}_0+t\Delta\mathbf{X}$ ($0\leq t\leq 1$) tenzorhelyeken differenciálható, akkor van olyan rögzített $\mathbf{X}^*=\mathbf{X}_0+t^*\Delta\mathbf{X}$ ($0\leq t^*\leq 1$) tenzor, hogy a $\Delta\mathbf{X}$ -hez tartozó Δf megváltozásra

$$\Delta f = \left. \frac{df}{d\mathbf{X}} \right|_{\mathbf{X}=\mathbf{X}^*} \bullet \Delta\mathbf{X}.$$

BIZONYÍTÁS. Az $\mathbf{X}=\mathbf{X}_0+t\Delta\mathbf{X}$ ($0\leq t\leq 1$) tenzorhelyeken $y=f(\mathbf{X})=f(\mathbf{X}(t))$, így a skalár-skalár függvényekre vonatkozó középértéktétel, valamint (15) felhasználásával kapjuk, hogy

$$\Delta f = \left. \frac{df}{dt} \right|_{t=t^*} \Delta t = \left. \frac{df}{d\mathbf{X}} \right|_{\mathbf{X}=\mathbf{X}^*} \bullet \Delta\mathbf{X},$$

amint állítottuk.

IRODALOM

[1] MOLNÁR F., Harmadrendű tenzorok és tenzor-vektor függvények direkt tárgyalása, *MTA Mat. és Fiz. Oszt. Közl.*, **11** (1961).
 [2] SZENTMÁRTONY T., *Vektor- és tenzorszámítás* (Budapest, 1948).
 [3] PACH Zs. PÁLNÉ-FREY T., *Vektor- és tenzoranálízis* (Budapest, 1951).

(Beérkezett: 1961. I. 2.)